

Додељене награде Капетан Миша Анастасијевић

ПУТ КА

- Награду Капетан Миша Анастасијевић за 2015. годину добили 21 појединац, привредно друштво или предузетник са простора Рашког и Моравичког округа. - Признање се састоји од повеље и златника са ликом Мише Анастасијевића, уметнички рад академског вајара Љубише Манчића, а прати га енциклопедијско издање монографије „Пут ка врху“ на српском и енглеском језику које се, са подацима о најбољима у Србији, испоручује амбасадорима, амбасадама, привредним коморама, сајмовима, градовима и општинама, компанијама, малим и средњим предузећима

Већ петнаест година Медиа инвент са регионалним привредним коморама и Универзитетом у Новом Саду истражује и покушава да на флексибилан, рационалан и осећајан начин изабере оне који вреде и то потврди доделом повеља које носе име капетана Мише Анастасијевића. Основни критеријуми за доделу значајног признања су пословност, тржишна позиција, кооперативност, однос са јавношћу, моралне и етичке вредности, социјална политика и запошљавање. Оне који су између два циклуса завредили да буду награђени предлажу привредне коморе, локалне самоуправе, удружења новинара, невладине организације, истакнути појединци и друге институције задужене за праћење и оцену свега онога што је позитивно у Србији, а жирицени пословност, тржишну позицију, кооперативност, друштвену улогу и одговорност, моралне и етичке вредности, успех...

Награде су први пут додељене 2000. године у време које није било наклоњено маштарима, а ни онима који стварају нове вредности за којима Медиа инвент трага већ 15 година. Награде су током минуле недеље у Краљеву седми пут додељене најбољим предузетницима, привредницима, домаћинима, најбољој жени у бизнису и другима који остављају траг, а на задовољство свих који би могли нешто да науче од славодобитника.

Признања Капетан Миша Анаста-

сијевић за Рашки и Моравички округ за 2015. годину додељена су у оквиру пројекта „Пут ка врху“, који свих петнаест година има за циљ да препозна најбоље, да скрене пажњу јавности на њихова прегнућа, промовише прегоаце и ствараоце и награди их, а да у аналима Централне Србије остане записано да има привредника и стваралца који служе за углед и пример. „Пут ка врху“ прати стваралачко кретање, усмерава енергију, анализира, оцењује и вреднује остварене резултате у привреди и друштву као целини па је, у циљу промоције и афирмације друштвеног и предузетничког стваралаштва, установљено признање које носи име истакнутог предузетника, хуманисте и добротвора капетана Мише Анастасијевића. Признање се састоји од повеље и златника са ликом капетана Мише, уметнички рад академског вајара Љубише Манчића, а прати га енциклопедијско издање монографије „Пут ка врху“ на српском и енглеском језику. До краја године очекује се да буде објављена шеста по реду која се, са подацима о најбољима у Србији, испоручује амбасадорима, амбасадама, привредним коморама, сајмовима, градовима и општинама, компанијама, малим и средњим предузећима.

Носиоци пројекта су Медиа инвент и универзитети у Новом Саду и Београду уз помоћ и подршку Привредне коморе Србије, регионалних комора и локалних самоуправа. Након доделе

признања на нивоу региона, од Суботице до Лесковца, Медиа инвент сваке године 7. априла, на празник Благовести, у Матици српској у Новом Саду награђује двадесет најбољих из Србије.

На подручју које покрива Регионална привредна комора Краљево послује око 4.800 привредних друштава и 16 хиљада предузетничких радњи које она повезује, усмерава, сервисира, ствара им повољан пословни амбијент и привлачи инвеститоре. Комора прати пословање привредника, а са носиоцима пројекта предлаже и заједнички доноси одлуке о онима који ће добити награде на овом подручју. И поред изузетно тешких услова за пословање и овог пута се показало да постоје привредници који завређују велику пажњу. У Регионалној привредној комори Краљево потврђено је да су сваке године расли и показивали изузетне резултате запошљавајући стотине људи који немају предузетничког духа. Све то је добар повод да се нађу на листи оних које је предложила ова комора.

Жири који су сачињавали доскорашњи ректор Универзитета у Новом Саду проф. др Радован Пејановић, песник Перо Зубац, магистар Драгољуб Ђукић из Привредне коморе Војводине, директор Медиа инвента Владо Маркановић, генерални секретар Регионалне привредне коморе Краљево Звонко Туфегџић и један од ранијих добитника награде Миланко Даниловић

одлучио је да ове године буде награђено двадесет један појединаца, предузеће или предузетник.

Најбоља компанија на простору Рашког и Моравичког округа је Милан Благојевић-Наменска из Лучана, најбољи менаџер у региону генерални директор „Рудника и флотације“ д.о.о, Рудник Ацо Илић, а нај жена у бизнису Рашког и Моравичког округа 2015. године генерални директор „Pureberry Fruits Ruges SAS“ мр Сања Симић – Ларсон. На листи награђених појединаца су и начелник Рашког управног округа Небојша Симоновић за несебичан допринос развоју предузетништва у региону, председник општине Врњачка Бања Бобан Ђуровић за изузетну ангажованост у развоју локалне самоуправе, а министар без портфеља задужен за ванредне ситуације Велимир Илић за свеукупни допринос изградњи просперитета у Региону и Србији.

Најбољи бренд у региону је Компанија „Вода Врњци“, а најбољи предузетник власник чачанског огранка DSD

Euroline доо Београд Драган Чакаревић,

Директор „Ибарских рудника“ Баљевац, ЈП ПЕУ Ресавица Срећко Бонџић награду је добио за друштвену ангажованост и одговорност, директор чачанског „Унипромета“ Зоран Бојовић за нове технологије и примену међународних стандарда, а власник „Прогрес инжењеринга“ из Чачка Момир Ћосовић је најбољи партнер у Рашком и Моравичком округу.

Предузеће „ГИР“ из Адрана је остварило најбољи квалитет производње и извозне резултате, „Maxima“ из Лучана је најбоље предузеће, док је „Термоинвест“ из Шумарица проглашен за најбољи породични бизнис у региону.

Фото-репортеру „Вечерњих новости“ Горану Шљивићу награда је припала за континуитет у раду и културу комуникације, предузећу „Спектар“ из Горњег Милановца за пословну визију, а игуману Манастира Студеница архимандриту др Тихону за бригу и одржавање уметности, културе и ду-

ховности Студенице.

На листи овогодишњих добитника су и краљевачка Гимназија која је остварила високе домете у образовању и васпитању младих, национални директор Фондације СОС Дечја села Србије Весна Мраковић- Јокановић за хуманост и професионализам у раду са децом, Привредно друштво „Atenic Commerce“ из Чачка за разноврсност и тржишну позиционираност и ДОО „Alter Company“ Чачак за квалитет производног асортимана.

Сећање на Капетана Мишу

Капетан Миша Анастасијевић је најпознатији српски задужбинар по коме се памти све што добри људи чине за своју земљу. Живео је у исто време кад и велики српски задужбинар Илија Милосављевић Коларац који је у Србији покренуо прве едисије великих светских писаца.

Презиме је добио по оцу Анастасу, земљораднику и ситном трговцу из По-

реча код Доњег Милановаца. Мајка Ружа је умрла на порођају, па је бригу о њему и после смрти Анастаса водила помајка Миља. За време Првог српског устанка Миша и Миља су два пута бежали преко Дунава у Аустрију, а будући да је знао да чита и пише Миша је већ са једанаест година био учитељ у Поречу. Још као дечак почео је да се бави трговином, прво као слуга у дућану Динуловића где је, између осталог, кувао и продавао сапун, а потом прелази у најам код тадашњег поречког старешине Ага Вула Глигоријевића.

Од 1817. до 1822. радио је као цариник на добровачкој скели, да би са 300 гроша уштеђевине отпочео већу трговину и сврстао се међу богатије људе у Србији. Три године касније оженио се млађом ћерком свештеника Илије Урошевића Христином, а преко њеног брата Симе, који је био писар књаза Милоша, ступио у контакт са владарем Србије и највећим трговцима, па прелази на трговину крупном стоком за рачун аустријских трговаца. Књаз Милош га је 1833. године поста-

вио за дунавског капетана, са надзорно-арбитражном улогом.

Главни посао Мише Анастасијевића је трговина сољу. Узео је у закуп монопол на извоз соли из кнежевине Влашке и Молдавије, а касније и на увоз из Аустроугарске тако да је постао један од највећих трговаца овом врстом робе на Балкану. У служби је имао десетак хиљада људи у 23 стоваришта у разним крајевима и најмање 74 брода за превоз соли. У једном тренутку је поседовао 1,5 милион дуката готовине, што му је обезбеђивало положај једног од најбогатијих људи на Балкану.

Капетан Миша Анастасијевић је позајмљивао новац Кнежевини Молдавији, куповао спихилуке у Влашкој, постао велики добротвор, помагао многе писце приликом штампања њихових књига, опростио велики дуг пријатељу Илији Гарашанину, поклањао гардеробу женама Доњег Милановца сваки пут када би тамо доспео, финансирао београдско читалиште и балове на двору кнеза Александра Ка-

рађорђевића, основао и финансирао школу на свом имању у Влашкој коју су ђаци похађали бесплатно, давао девојкама миразе, спашавао трговце од пропасти опраштајући им дугове, дајући позајмице и слично.

Миша Анастасијевић је одржавао добре односе са кнежевима Милошем и Александром, а у политику ушао поводом заплета око његовог зета Раје Дамјановића, министра и председника Великог суда. Са кнезом је прекинуо односе када је Дамјановић због учешћа у Тенкиној завери осуђен на тамницу и тамо умро, упркос покушајима Анастасијевића да га спасе. Капетан Миша се тада укључује у покрет за свргавање кнеза Александра и сарађује са Илијом Гарашанином и Вучићем. Постаје и председник Светоандрејске скупштине 1858. године, на којој је извршена династијска смена, а како је победила обреновићевска страна, Миша Анастасијевић је напустио Србију и тек повремено се на кратко враћао. Т. Радовановић

Фото: М. Радовановић

